

УГОДА

між Урядом України і Урядом Грецької Республіки про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 11.11.96 р.
ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 10.02.2000 р.

Уряд України і Уряд Грецької Республіки, далі - "Договірні Сторони",

бажаючи сприяти міжнародному співробітництву в галузі автомобільних перевезень між двома країнами і транзитом через їхні території,

керуючись принципом скасування обмежень відносно автомобільного транспорту,

домовились про наступне:

Стаття 1

Сфера застосування

Положення цієї Угоди стосуються:

1. Автомобільних перевезень вантажів і пасажирів між двома Договірними Сторонами та транзитом через їхні території.
2. Проїзду порожніх автотранспортних засобів у зв'язку із здійсненням зазначених перевезень.

Стаття 2

Терміни та визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "перевізник" означає визнану будь-якою з Договірних Сторін фізичну або юридичну особу, яка має право здійснювати перевезення пасажирів або вантажів дорогами відповідно до законів та правил, що діють у цій країні.
2. Термін "автотранспортний засіб" означає механічний автотранспортний засіб або комбіновані автотранспортні засоби, зареєстровані будь-якою Договірною Стороною, які використовуються і обладнані лише для перевезення вантажів або пасажирів.
3. Термін "автобус" означає автотранспортний засіб з приводом від двигуна, зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін, який за своєю конструкцією та оснащенням придатний для перевезення більш як 9 чоловік, включаючи водія.

I. Пасажирські перевезення

A. Сфера дії й визначення

Стаття 3

Для цілей пасажирських перевезень ця Угода повинна застосовуватися:

1. До всього пасажирського сполучення з використанням оренди або оплати, що здійснюється автобусами (туристського або звичайного класу) між двома Договірними Сторонами та транзитом через їх території.
2. До проїзду порожніх автотранспортних засобів, що відносяться до зазначеного сполучення.

Стаття 4

Для цілей пасажирських перевезень:

1. "Регулярне сполучення" означає сполучення, що передбачає перевезення пасажирів відповідно до визначеної періодичності та за заданими маршрутами, завдяки чому забезпечується можливість посадки та висадки пасажирів у визначених пунктах зупинок. Регулярне сполучення має здійснюватися з дотриманням заздалегідь встановлених розкладів і тарифів.
2. "Човникове сполучення" означає сполучення, завдяки якому здійснюються повторні поїздки заздалегідь сформованих груп пасажирів за межі країни та назад з одного пункту відправлення до одного пункту призначення, розташованих відповідно на територіях Договірних Сторін. Кожна група, що складається з пасажирів, які здійснюють поїздку за межі країни, повинна бути перевезена до пункту відправлення наступним зворотним рейсом.

У ході здійснення човникового сполучення посадка та висадка пасажирів під час поїздки не допускається.

У серії човникових рейсів перший зворотний рейс та останній рейс за межі країни мають виконуватися порожняком.

3. Умови здійснення регулярного та човникового сполучень визначаються Змішаною Комісією, заснованою відповідно до статті 14 цієї Угоди.

4. "Транзит" означає пасажирські перевезення, що починаються з території однієї з Договірних Сторін, де зареєстрований автотранспортний засіб, з перетином території іншої країни за умови відсутності посадки та висадки пасажирів, якщо Змішаною Комісією не прийнято інше рішення.

5. "Нерегулярні перевезення" означають:

а) закриті рейси, тобто рейси, в яких один і той самий автотранспортний засіб використовується для перевезення однієї й тієї самої групи пасажирів протягом поїздки і доставки її назад до пункту відправлення, що знаходиться на території країни, де зареєстрований автотранспортний засіб;

б) рейси, що здійснюються за межі країни з пасажирями, а назад - без пасажирів;

в) рейси, що здійснюються за межі країни без пасажирів, а назад - з пасажирями;

г) всі інші рейси, які не відповідають зазначеним вище критеріям.

Б. Доступ до ринку

Стаття 5

1. Нерегулярні перевезення, згадані у пунктах 5 а) та 5 б) статті 4, звільняються від необхідності одержання дозволу на здійснення перевезень по території тієї Договірної Сторони, де автотранспортний засіб не зареєстрований.

2. Нерегулярні рейси мають виконуватися відповідно до контрольних документів.

3. Контрольним документом є маршрутний лист.

4. Маршрутний лист повинен включати, як мінімум, таку інформацію:

а) тип сполучення;

б) основний маршрут;

в) найменування перевізника(ів);

г) повний список пасажирів.

5. Книжки маршрутних листів або маршрутні листи видаються компетентними органами Договірної Сторони, на території якої зареєстрований автотранспортний засіб, або органами, призначеними ними.

6. Нерегулярні рейси, згадані у пунктах 5 в) і 5 г) статті 4, можуть виконуватися лише на підставі відповідних дозволів. Кількість дозволів повинна визначатися компетентними органами у країнах, що підписали Угоду, під час проведення засідання Змішаної Комісії, згаданої у статті 14.

Стаття 6

1. Регулярні та човникові рейси виконуються за дозволами.

2. Дозволи видаються на ім'я транспортного підприємства; вони не підлягають передачі третій стороні. Однак перевізник, який одержав дозвіл, може виконувати рейси через субпідрядника. Найменування субпідрядника має бути зазначене і в дозволі, і в заявці на його видачу. Субпідрядник обирається за погодженням з компетентним органом влади.

3. Термін дії дозволу не повинен перевищувати трьох років для регулярного сполучення та одного року для човникового сполучення.

4. У дозволі має бути зазначене таке:

а) тип сполучення;

б) маршрут рейсу із зазначенням пункту відправлення і пункту призначення;

в) термін дії дозволу;

г) для регулярних рейсів зупинки та розклад руху.

5. Заявки на одержання дозволів подаються на розгляд компетентного органу Договірної Сторони, на території якої зареєстрований автотранспортний засіб, який може видати дозвіл або відмовити у його видачі. У випадку відсутності заперечень по заявці зазначений вище орган повідомляє про це компетентному органу іншої Договірної Сторони. При згоді останнього кожний компетентний орган видає дозвіл на ту частину маршруту, яка пролягає по його території.

6. Заявка, що подається у двох примірниках, повинна включати дані, передбачені національними правилами, а також схему маршруту з чітко означеними зупинками і відстанню між ними у кілометрах. Відповідальний орган влади може запросити у перевізників додаткові відомості, які визнає необхідними.

7. Під час здійснення рейсу оригінал дозволу або його копія, завірена компетентним органом влади, що його видав, знаходиться у автотранспортному засобі.

8. Зразок дозволу затверджується компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 7

Транзит через територію однієї з Договірних Сторін нерегулярних перевезень, згаданих у пунктах 5 а) і 5 б) статті 4, що здійснюється автотранспортними засобами, зареєстрованими на території іншої Сторони, звільняється від необхідності одержання дозволу.

Стаття 8

Регулярні рейси дозволяються та можуть виконуватися з того часу, як тільки відповідальні органи влади обох Договірних Сторін обмінюються конкретними дозволами зі всіма необхідними додатками.

Стаття 9

Кожний календарний рік, не пізніше кінця січня, перевізники, які здійснюють регулярне сполучення, повинні надсилати компетентним органам влади своїх країн такі дані:

а) кількість та протяжність поїздок;

б) кількість пасажирів, перевезених у минулому році.

Договірні Сторони обмінюються зазначеними даними.

II. Вантажні перевезення

Стаття 10

1. Перевізникам, зареєстрованим на території однієї з Договірних Сторін, дозволяється здійснювати міжнародні вантажні перевезення з використанням оренди або оплати або у власних інтересах між територіями Договірних Сторін (двосторонні перевезення), а також

через їхні території в інші країни (транзитні перевезення), використовуючи дозвіл, виданий компетентними органами влади іншої Договірної Сторони.

2. Кількість дозволів, передбачених пунктом 1 статті 10, не обмежується.

3. Що стосується рейсів вантажного сполучення, здійснюваних перевізниками однієї з Договірних Сторін, які від'їжджають з території іншої Договірної Сторони та направляються у третю країну та назад (тристоронні перевезення), то для їх здійснення має бути одержаний спеціальний дозвіл у тієї Договірної Сторони, в яку або з якої здійснюється рейс.

Ці спеціальні дозволи можуть бути використані лише тими перевізниками, на ім'я яких вони видані, і не підлягають передачі третім особам. Потенційна можливість видачі таких дозволів, а також їх кількість визначаються Змішаною Комісією, згаданою у статті 14 цієї Угоди.

Стаття 11

Зразок дозволів, згаданих у статті 10, повинен бути встановлений компетентними органами влади Договірних Сторін безпосередньо або на підставі висновків Комісії, передбаченої статтею 14 цієї Угоди.

Стаття 12

На підставі пункту 1 статті 10 цієї Угоди компетентні органи влади Договірних Сторін щороку обмінюються заявленими дозволами за допомогою процедури, визначеної Змішаною Комісією, передбаченою статтею 14.

Стаття 13

Незалежно від положень статті 15 цієї Угоди одержання дозволу не є обов'язковим у таких випадках:

1. Перевезення речей до цивільного аеропорту або з аеропорту у випадку аварії або іншого нещасного випадку з літаком або у випадку його примусової посадки.
2. Транспортування пошкоджених автотранспортних засобів та їх причепів.
3. Поховальні перевезення.
4. Перевезення особистих речей при зміні місця житла.
5. Перевезення пошти.
6. Перевезення вантажів для ярмарків та виставок.
7. Перевезення приладдя та інших вантажів для театрів, музичних, спортивних та інших культурних заходів, циркових вистав, демонстрації кінофільмів, передач радіо- і телебачення.
8. Перевезення трупів тварин, коли вони не передбачені для промислової переробки або використання як сировини.

9. Перевезення мальків риб або бджіл.
10. Перевезення квітів або інших декоративних рослин.
11. Перевезення фармацевтичних та інших матеріалів у порядку надання допомоги у випадку стихійного лиха.
12. Транспортування порожніх автотранспортних засобів для заміни пошкоджених автотранспортних засобів з метою перевезення вантажів, які не можуть бути перевезені пошкодженими автотранспортними засобами.
13. Для автотранспортних засобів, призначених для надання технічної допомоги та ремонту пошкоджених автотранспортних засобів (автотранспортні засоби обслуговування та ремонту).
14. Перевезення вантажів, призначених для учбових та рекламних цілей.
15. Перевезення вантажів автотранспортними засобами, допустима вага яких, включаючи причепа, не перевищує 6 тонн, або допустиме навантаження яких, включаючи причепа, не перевищує 3,5 тонни.

III. Загальні положення

Стаття 14

Для вирішення усіх питань, що стосуються виконання та застосування цієї Угоди, створюється Змішана Комісія.

Ця Комісія складається з представників компетентних органів влади Договірних Сторін, які можуть запросити на засідання Комісії представників автомобільного транспорту.

Змішана Комісія проводить засідання один раз на рік або на вимогу будь-якої з Договірних Сторін по черзі на території обох Договірних Сторін. Порядок денний засідання повинен бути поданий приймаючою Договірною Стороною або, у випадку проведення засідання на вимогу будь-якої Договірної Сторони, цією Договірною Стороною не пізніше ніж за два тижні до дати проведення засідання. Кожне засідання завершується підписанням протоколу главами делегацій Договірних Сторін. Змішана Комісія вирішує також питання регламенту засідань і способу обміну даними та іншою інформацією, що стосується справи.

Стаття 15

Компетентними органами влади для вирішення питань, пов'язаних з виконанням положень цієї Угоди, є:

в Україні - Міністерство транспорту;

у Грецькій Республіці - Міністерство транспорту та зв'язку.

Стаття 16

Договірні Сторони погодились з тим, що автотранспортні засоби, зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін, взаємно звільняються на паритетній основі від сплати в'їзного мита та зборів за користування дорожніми мережами.

Стаття 17

На проїзд порожнього або навантаженого транспортного засобу, на який поширюється дія цієї Угоди, обсяг або розміри якого перевищують показники, допустимі на території іншої Сторони, потрібен спеціальний дозвіл.

Стаття 18

Ця Угода не передбачає видачі перевізнику, зареєстрованому на території однієї Сторони, дозволу на здійснення пасажирських або вантажних перевезень з будь-якого пункту на території іншої Сторони до будь-якого іншого пункту на цій території.

Стаття 19

Перевізник однієї Договірної Сторони та екіпажі його автотранспортних засобів, перебуваючи на території іншої Договірної Сторони, повинні дотримуватись законів і правил, що діють у цій країні.

Стаття 20

Угода набуває чинності з дати обміну листами, що засвідчують її оформлення відповідно до конституційних вимог Договірних Сторін. Термін дії Угоди - один рік. Після цього він продовжується на наступний річний термін, якщо одна із Сторін не повідомить іншу про свій намір розірвати цю Угоду за шість місяців до припинення терміну її дії.

Вчинено 11 листопада 1996 року в м. Афіни в двох примірниках, кожний українською, грецькою та англійською мовами, при цьому обидва примірники є автентичні. У випадку розбіжностей у тлумаченні перевага надається тексту англійською мовою. Засвідчуючи наведене, належним чином на це уповноважені, підписали цю Угоду.

За Уряд України

За Уряд Грецької Республіки